

Ks. Łukasz Niemiec posługuje w Kazachstanie od jesieni 2011 roku. W administraturze apostolskiej Atyrau jest wikariuszem generalnym. Uralsk, gdzie obecnie jest proboszczem, jest kolejnym miejscem jego oddanej pracy. W swoim liście nawiązuje do 20-tej rocznicy wspomnianej administratury, wspominając jednocześnie wizytę ks. Stanisława Wojdaka, który odwiedzał tarnowskich misjonarzy z okazji tej rocznicy.

Drodzy Przyjaciele!

Piszę ten list do Was, gdy w kościołach katolickich w Kazachstanie, wybrzmiewa ulubiona przez naszych parafian pieśń *Adwent nastupajet radost bliska, wot swietit pierwaja sweczka*. Dla większości naszych parafian, którzy w Kościele są dopiero parę lat, Adwent to czas radości z tego, że już za nie długo będzie Boże Narodzenie. Wydaje się to czymś naturalnym. Jednak w naszej sytuacji jest to poważne wyzwanie duszpasterskie. Obecnie w Kazachstanie sklepy są wypełnione różnymi rzeczami związanymi ze Świętami. Choinki, i dekoracje świąteczne nie nawiązują bynajmniej do świętowania Bożego Narodzenia, ale raczej świadczą o nadchodzącym Nowym Roku 2020, który dla większości ludzi jest najważniejszym świętem. Stąd też musimy być szczególnie czujni na to, by zewnętrzne opakowanie zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia, rzeczywiście prowadziło do spotkania z Jezusem Chrystusem. Staramy się naszym parafianom dawać szczególny adwentowy pokarm. Oprócz tradycyjnych Rorat, które w parafii w Uralsku odprawiane są o 8.00 w języku łacińskim (w grudniu w Uralsku słońce wschodzi około 9.00) i czwartkowej całodziennej adoracji Najświętszego Sakramentu prowadzimy coś na kształt stałych rekolekcji adwentowych. Znamy realia. Ludzie nie przyjdą każdego dnia do Kościoła. Ale słowo Boże może nawiedzić ich każdego dnia. Utworzyliśmy parafialną grupę w WhatsApp i każdego dnia przesyłane są video komentarze księży pracujących w naszej administraturze (m. in. ks. Piotra Kluzy) do każdego, kto jest zainteresowany. Umieszczamy też rozmyślenia do czytań na każdy dzień. W ten sposób Internet i smartfon stają się narzędziem ewangelizacji.

Tegoroczny Adwent przeżywamy w Roku Jubileuszu 20-lecia powstania administratury apostolskiej w Atyrau. W dniu 9 listopada 2019 r. miała miejsce centralna uroczystość, w czasie której dziękowaliśmy Panu Bogu za 20 lat działalności Kościoła Katolickiego w Zachodnim Kazachstanie. Wiele już powiedziano i napisano w tej sprawie. Być może niektórym komentatorom umknęły uwagi drobne szczegóły, które wiele mówią o Kościele katolickim w tej części Kazachstanu. Ten kto uczestniczył w uroczystościach w Atyrau i był tutaj pierwszy raz, mógł się zadziwić niezwykle rodzinną atmosferą, która panowała w czasie tego spotkania. Było to spowodowane tym, że na Jubileuszu w 90 % byli obecni parafianie z 6 naszych parafii. Nie było tak wielu gości z zewnątrz. Nas jednak ta sytuacja nie martwiła, a wręcz przeciwnie była dla nas okazją do dziękczynienia Panu Bogu, za to, że nasi parafianie doceniają znaczenie administratury apostolskiej w Atyrau. Kiedy popatrzymy na nasze uroczystości diecezjalne w Polsce, to widzimy, że dla wielu katolików diecezja nie jest jakąś szczególną wartością. Często jest czymś odległym, a nawet niezrozumiałym. Bywa, że do uczestnictwa w uroczystościach diecezjalnych trzeba ludzi dość mocno namawiać, bo przecież oni mają „swoją kościółek i swojego księdza”, więc po co gdzieś tam daleko jechać. Dla naszych parafian np. z Aktau nie było problemem przejechać 1000 km, żeby być razem z parafianami, którzy przyjechali z drugiego końca administratury np. z Aktobe lub Chromtau. Nasi wierni dostrzegają znaczenie swojego Kościoła partykularnego – administratury apostolskiej w Atyrau, któremu przewodzi administrator apostolski – ks. Dariusz Buras – kapłan diecezji tarnowskiej.

W czasie naszego Jubileuszu diecezja tarnowska była reprezentowana przez księdza Stanisława Wojdaka, który z woli księdza biskupa Andrzeja Jeża jest ojcem duchownym kapłanów – misjonarzy *fidei donum* diecezji tarnowskiej. Jego obecność nie tylko na uroczystościach w Atyrau, ale także później w Uralsku i w Chromtau pokazuje, że dla niego osobiście, ale i dla całej naszej diecezji tarnowskiej nasze lokalne radości nie są czymś obcym, ale są także radościami Kościoła, który posłał swoich kapłanów do pracy w Kazachstanie.

Zaangażowanie misyjne danego Kościoła lokalnego rozpoczyna się od słowa „zaangażowanie” – od pragnienia komunii z tym Kościołem, który zapisuje dopiero swoje pierwsze karty w historii. Jeśli to, co przeżywa Kościół lokalny (nawet taki mały jak nasz w Zachodnim Kazachstanie – Kościół bez rozwiniętych instytucji i wielkiej liczby wiernych i parafii), jest ważne dla drugiego Kościoła lokalnego, to znak, że misje nie są pustym słowem, ale życiem Kościoła tarnowskiego. Potwierdzeniem tego była postawa księdza Stanisława. Widać było radość misjonarza, który sprawie misji oddał swoje życie i teraz miał możliwość uczestniczyć w radości swoich braci kapłanów, których sam formował jako ojciec duchowny w seminarium. Tym większym dla nas szokiem było to, kiedy dowiedzieliśmy się, że dwa dni po powrocie do Polski ksiądz Stanisław poważnie zachorował. Nie wiemy, czy było to związane z jego podróżą do Kazachstanu, ale wiemy jedno, że przyjechał tutaj pełen radości i entuzjazmu, po to by być razem z nami. Dla wielu samo bycie razem nie ma wielkiego znaczenia. Tradycyjnie wolimy wielkie i piękne dzieła. Tymczasem umocnienie w wierze nie następuje poprzez wielkie dzieła, ale właśnie wtedy, gdy jesteśmy razem. Przypomina nam to sytuację Kościoła czasów apostołskich, kiedy apostołowie odwiedzają nowo powstałe wspólnoty, radują się tym co widzą, a bracia i siostry radują się obecnością apostołów.

Cieszy nas to, że administratura apostolska w Atyrau jest takim Kościołem lokalnym – *eklezią* – świętym zebraniem, wyrażającym swoją radość szczególnie wtedy, gdy jesteśmy razem. Umiejętność bycia razem, ludzi tak różnych kultur i narodowości, którzy cieszą się z tego, że są w jednym Kościele, uważam za największą wartość i jeśli tak mogę to nazwać „osiągnięcie” 20-lecia działalności administratury apostolskiej w Atyrau.

*Ks. Łukasz Niemiec
Kazachstan*